อนุสรณ์

พรฺหมาติ มาตาปิตโร

ในงานพระราชทานเพลิงศพ

ขุนสัณห์สำรวจกิจ

สุนทรฉาย)

ณ เมรุวัดธาตุทอง

วันจันทร์ ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๘

เวลา ๑๗.๐๐ น.

เจ้าภาพ

กราบขอบพระคุณทุกท่าน

ที่ได้กรุณามาในงานพระราชทานเพลิงศพ

ขุนสัณห์สำรวจกิจ (สุลี สุนทรฉาย)

หากมีข้อบกพร่องด้วยประการใด ๆ

โปรดกรุณาให้อภัยด้วย

เกิดจริง! ตายจริง! อยู่ไม่จริง

เกิดตายใคร ๆ ก็รู้กันทั่วไปไม่จำเป็นต้องอธิบายให้มากความ คนทั่วไปเห็นเป็นเรื่องเล็ก เรื่องธรรมดาสามัญ ความสนใจในเรื่องเกิดตายจึงเหินห่างต่อความคิดอ่าน ของมวลมนุษย์ส่วนมากยังพากันสร้างคน สนับสนุนให้คนเกิดไม่เว้นแต่ละวัน ประจักษ์พยานก็คือพยายามสนับสนุนจัดหาคู่ให้กันและกันเป็นประจำทุกวันไม่ขาด

เมื่อได้ลูกหลานคลานออกมาดูโลก ก็ยิ่งพากันยินดีปรีดาให้ศีลให้พร ให้ของขวัญ ให้อะไร ๆ ตามที่ตนต้องการจะให้ ทั้งนี้ ก็เพื่อให้สมกับที่ตนอยากจะได้ อยากจะเห็นที่ได้ช่วยสนับสนุนมาแต่เดิมนั่นเอง

สมัยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๐ นั้น ประเทศไทยมีพลเมืองเพียง ๗—๘ ล้านคนเท่านั้น มาบัดนี้ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ มีพลเมืองกว่า ๔๐ ล้านคนแล้ว สังคมทั่วโลกพากันตกใจที่เมืองไทยมีพลเมืองมากเกินไป เกรงไปว่าไทยจะเป็นมหาอำนาจ หรือว่าพลเมืองจะไม่มีข้าวกินสังคมในปัจจุบันจึงพากันหาทางป้องกันไม่ให้คนเกิด เพราะเกรงจะไม่มีอะไรเลี้ยงไม่มีที่ทำกิน คนจะล้นประเทศ แต่ก็ยังมีคนสนับสนุนต้องการให้คนเกิดอยู่

นั่นเอง เพราะแต่งงานกันอยู่แทบทุกวัน ทั้งนี้ ก็เพราะคนเหล่านั้นอยากได้ หลานตา หลานปู่ หลานย่า หลานยาย ฯลฯ เมื่อได้มาก็พากันโอบอุ้ม โอ๋ และยินดีปรีดาดังกล่าว ถ้าใครไม่ได้ หรืออยู่นานปี ก็พากันไปหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บนบานศาลกล่าวขอลูกกับหลวงพ่อ หรือเจ้าพ่อ เจ้าแม่ที่ตนนับถือว่าสามารถที่จะบันดาลให้ได้

แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีคนใดคนหนึ่งล้มหายตายจากไป ก็จะพากันเสียอกเสียใจอาลัยรัก บางคนถึงกินไม่ได้นอนไม่หลับไปหลายวันถึงบ้าคลั่งไปก็มี ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะคนเหล่านั้นไม่ต้องการให้ใคร ๆ ที่ตนรักและชอบล้มหายตายจากไปนั่นเอง ทั้งนี้เป็นการผิดธรรมดาของโลก ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะคนเหล่านั้น หาได้ใช้ปัญญา พิจารณาตามหลักธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนว่า "เกิดเป็นทุกข์ ตายเป็นทุกข์" พูดง่าย ๆ ว่าเป็นทุกข์ตลอดชีวิต นับแต่เกิดถึงตายเต็มไปด้วยทุกข์ทั้งนั้น ที่ว่าเป็นสุข เป็นสุขนั้น ล้วนเป็นสุขจอมปลอมทั้งนั้น ไม่ใช่สุขที่แท้จริง และโปรดจำไว้ด้วยว่า

เกิดจริง! ตายจริง! อยู่ไม่จริง!

ท่านขุนสัณห์สำรวจกิจ ที่เกิดมาในโลกนี้ก็เป็นเช่นกล่าวมาแล้วนี้ แต่ท่านเป็นผู้ฉลาดรู้ทันตามนัยแห่งพระพุทธภาษิตที่พระองค์ทรงแสดงท่านปัญจวัคคีย์ภิกขุ ในปฐมเทศนาว่า "ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมัง" เป็นต้น ความว่า "สิ่งใด สิ่งหนึ่ง มีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งมวลล้วนดับไปเป็นธรรมดา"

ในสมัยเมื่อท่านมีชีวิตอยู่นั้น ข้าพเจ้าเคยไปอาศัยกินอยู่หลับนอนพึ่งใบบุญของท่าน เริ่มแต่เป็นศิษย์ของน้ามหาแปลก ซึ่งไปบิณฑบาตร์ และถือปิ่นโต ตามไปที่บ้านคุณแม่แจ่ม หลีละเมียน (แม่ยายของท่านขุน) คุณแม่แจ่มทำบุญเก่ง ใส่บาตร์ทุกวัน เข้าพรรษายังมีเทศน์ ๓ วันยก สมัยนี้ไม่มีแล้ว ท่านขุนหรือคุณพี่ขุนซึ่งข้าพเจ้าชอบเรียกจนเคย เป็นคนอารมย์เย็น ใจดี ไม่เคยดุด่า ว่ากล่าว ชอบทำบุญเป็นนิจ ความจริงเดิมท่านชื่อ "สมร" แต่มาเปลี่ยนเป็น "สุลี" คงเป็นสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม

ท่านเคยรับราชการอยู่กรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวงคมนาคม ต่อมาย้ายมาอยู่กรมรถไฟ ย้ายไปหลายแห่ง ๆ สุดท้ายย้ายเข้ากองบัญชีกลางกรมรถไฟ และได้ฝากข้าพเจ้าเข้าทำงานอยู่กองบัญชีเดียวกัน

ท่านมีอายุยืนนานมาถึง ๘๓ ปี เช่นนี้นับว่าหาได้ยาก แม้ท่านจะจากโลกนี้ไปแล้วก็ตามแต่ชื่อเสียงเกียรติคุณที่ท่านได้ทำไว้แล้วดีนั้น ยังหาสาปสูนย์ไปไม่ ได้ในพุทธภาษิตที่ว่า

"รูปัง ชีระติ มัจจานัง นามะโคตัง นะ ชีระติ"

ข้าพเจ้าขอสนองพระคุณของท่านด้วยการพิมพ์หนังสือ "มารศาสนา" ๑,๐๐๐ เล่ม แจกเป็นพลีบรรณาการแด่ท่านผู้กรุณามาในงานพระราชทานเพลิงศพคุณพี่ขุนในวันนี้

กรรมดีใด ๆ ที่บรรดาผู้อยู่ข้างหลังได้ทำแล้วทั้งหมด เพื่อส่งไปยังคุณพี่ขุนนั้น ขอกรรมดีทั้งมวลนั้น จงเป็นพละวะปัจจัยส่งไปให้ถึงคุณพี่ขุนสัณห์สำรวจกิจ ตามสมควรแก่คติวิสัย จงทุกประการ เทอญ ฯ

(พระเทพคุณาธาร)

วัดโสธรวรารามวรวิหาร แปดริ้ว

คำปรารภ
ครั้งที่ 17

หนังสือมารศาสนาที่ท่านถืออยู่นี้ เป็นการพิมพ์ครั้งที่ 17 จำนวน 100,000 เล่ม รวมกับที่พิมพ์ไปแล้ว 16 ครั้ง เป็นหนังสือ 932,000 เล่ม

นาย ท. เลียงพิบูลย์ ผู้เป็นเจ้าของเค้าโครงการเขียนเรื่อง คงจะได้รับส่วนกุศลผลบุญมากมายเป็นพิเศษ ตามที่ฟังจากผู้ได้รับแจ้งว่าทั่วไปทั้งเมืองไทยแล้ว ขอร้องให้พิมพ์เรื่องอื่นบ้าง ข้าพเจ้าเห็นว่าเมืองไทยเป็นเมืองพระ สังคมของคนควรจะดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อยากให้ทุกคนอ่านจนจำได้ จะได้เลิกละประพฤติเหลวไหล ดังที่เป็นอยู่ เช่น การตัดเศียรพระบ้าง ลักพระบ้าง ขุดและทำลายโบราณสถานของชาติบ้าง เมื่อใดเรื่องดังกล่าวไม่ได้ยินหรือไม่ปรากฏออกสู่สายตาประชาชนแล้ว เมื่อนั้นจะได้คิดพิมพ์เรื่องอื่นต่อไป

ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างจริงใจ ทั้งคิดสงสารเพื่อนผู้เห็นผิดเหล่านั้น จึงพยายามที่จะช่วยให้เขาเหล่านั้นได้กลับใจจะได้เป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป จึงได้พยายามพิมพ์ออกเผยแพร่โดยไม่หยุดยั้ง

หนังสือที่ต้องหมดโดยเร็วเพราะในปัจจุบันรถราไปมาสะดวก เมืองไทยมีงานมากมาย เช่น งานผ้าป่า งานทอดกฐิน งานศพ งานผูกพัทธสีมา แม้อยู่ไกล ๆ ก็พากันไปขอ ทั้ง ๆ ที่ได้แจกทุกวันที่วัดโสธร ฯ และที่บ้านเจ้าของเรื่อง คือ นาย ท. เลียงพิบูลย์ เลขที่ ๕๕๒ ถนนเพ็ชรบุรี กรุงเทพ ฯ

ท่านผู้อ่านทราบเรื่องแล้ว กรุณาเล่าให้คนอื่นฟังต่อ ๆ ไป ไม่ต้องการหนังสือก็แจกให้คนอื่นต่อไปจะได้บุญมากมาย

กรรมที่ให้ผลเห็นทันตามีมากเรื่องแต่เรื่องทำลายพระนี้ เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเป็นกรรมหนักให้ผลเห็นทันที ในปัจจุบัน เป็นเรื่องจริงควรกลัวและอย่าได้กระทำโดยเด็ดขาด เพราะจะสนองไปทุกภพทุกชาติ

ความดีใด ๆ ที่ได้ทำแล้วทั้งหมดนั้น จงเป็นผลดลบันดาลให้ผู้ร้ายใจบาปทั้งหลาย จงเป็นผู้มีส่วนในความดีนี้ กับทั้งขอให้เทพเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้ผู้ร้ายใจบาปเหล่านั้น กลับใจเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป

ขอทุกท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งบรรดาเจ้ากรรมนายเวร และเพื่อนผู้เกิดแก่เจ็บตายทั้งหลาย จงเป็นผู้มีส่วนแห่งกรรมดีนี้จงทั่วถึงกัน

(พระเทพคุณาธาร)

เจ้าอาวาสวัดโสธร ฯ และ เจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา

วัดโสธรวรารามวรวิหาร แปดริ้ว

มารศาสนา

เรื่องที่ ๕๘

วันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนรุ่นพี่ จากฝั่งธนบุรีบอกว่าอยากจะให้ได้พบกับเรื่องที่ประหลาดมหัศจรรย์ด้วย มีนายทหารผู้ใหญ่คนหนึ่งมีความประสงค์จะให้ข้าพเจ้าไปพบกับท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาสวัดหนึ่งฝั่งธนบุรี

เมื่อ ข้าพเจ้า ทราบความประสงค์เพื่อนรุ่นพี่แล้ว ตกลงนัดวันเวลาที่จะไป ครั้นถึงวันนัดจำได้ว่าเป็นวันเสาร์ ข้าพเจ้าจึงเดินทางไปจุดที่นัดพบตามวันเวลาที่ตกลง เมื่อข้าพเจ้าไปถึงบ้านคุณพี่แล้วเราก็ได้เริ่มเดินทางโดยมีนายทหารผู้นั้นพร้อมด้วยภรรยาของท่านเป็นผู้นำทาง และรถของข้าพเจ้าพร้อมทั้งคุณพี่กับภรรยาเป็นผู้ตาม

วันนั้น เราได้ไปถึงวัดและขึ้นบนกุฏิท่านเจ้าคุณแล้วก็ได้พบท่านผู้มีเกียรติหลายท่าน มาคอยพบท่านเจ้าคุณอยู่ก่อนแล้ว ปรากฏว่าท่านเจ้าคุณไม่อยู่ในที่นั้น ได้ทราบว่าท่านได้ลงไปฉันเพลที่ศาลาเนื่องในวันเกิดหรืองานมงคลอะไรข้าพเจ้า

จำไม่ได้เราได้รับการแนะนำให้รู้จักกับท่านที่รอคอยท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาส เมื่อได้สนทนาก็ได้ทราบว่าท่านผู้มีเกียรติเหล่านั้นได้ติดตามอ่านหนังสือ **"กฎแห่งกรรม"** หรือ **"ทำดีได้ดี" "ทำชั่วได้ชั่ว"** มาแล้วทุกท่าน ข้าพเจ้าขอบขอบคุณที่ท่านได้สนใจในหนังสือของข้าพเจ้าและได้ทำการสนับสนุนบนกุฏิท่านเจ้าคุณมีพระพุทธรูปเป็นจำนวนมาก ท่านผู้นำข้าพเจ้าไปนั้น ได้ชี้ให้ดูพระพุทธรูปสององค์ขนาดเท่าคนยืนอยู่สองข้างสูงต่ำเท่ากัน ท่านได้อธิบายว่า

"พระพุทธสององค์นี้แหละ ผมมีความประสงค์จะให้มาเห็น และทราบประวัติจากท่านเจ้าคุณหลวงพ่อ ผมจะเล่าเองก็คงจะได้เนื้อความไม่ละเอียดนัก อยากจะให้มาพบและทราบจากปากคำของหลวงพ่อ นำไปนึกไปคิดก็คงจะได้เรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อไป"

ข้าพเจ้าขอบขอบคุณที่ได้กรุณาสละเวลาที่ท่านได้เห็นประโยชน์ส่วนรวม เมื่อข้าพเจ้าได้ก้มลงกราบนมัสการพระพุทธรูปทั้งสองแล้ว ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนด้วยความเคารพและทราบถึงความศักดิ์สิทธิ์แฝงอยู่ในพระองค์ท่าน

ไม่ช้าท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาสได้ขึ้นมาบนกุฎิ เมื่อได้รับคำแนะนำแล้ว ข้าพเจ้าได้นมัสการท่านด้วยความเคารพ ถามถึงพระพุทธรูป ท่านเจ้าคุณได้กรุณาชี้แจงให้ทราบ และอธิบายถึงประวัติการเป็นมาของพระพุทธรูปทั้งสอง เมื่อย้อนหลังจากวันที่ข้าพเจ้าได้ไปพบสนทนากับท่านเจ้าคุณประมาณ ๔–๕ ปี ได้มีผู้นำพระพุทธรูปท่อนล่างมาถวายท่าน พระพุทธรูปองค์นี้ได้ถูกเลื่อยสองท่อน ส่วนท่อนบนเขานำไปขายให้ฝรั่ง ท่านเจ้าคุณได้รับพระพุทธรูปท่อนล่างไว้ด้วยความสังเวชใจ ที่มนุษย์ในยุคนี้มีจิตใจโหดร้าย แม้พระพุทธรูปเป็นที่เคารพสักการะบูชาของชาวไทยทั้งชาติ ก็ยังทำลายเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ไม่ได้นึกถึงเวรกรรมบุญบาปที่จะตามสนอง มิใยที่จะมีผู้โกรธแค้น เมื่อใครรู้ใครด่า ใครรู้ใครแช่งมนุษย์ใจร้ายเหล่านั้น จะอยู่ด้วยความสุขได้อย่างไรท่ามกลางคนสาปแช่ง

เมื่อท่านเจ้าคุณได้พระพุทธรูปท่อนล่างมาแล้ว ท่านก็ได้จัดการบูรณะ โดยจัดการหล่อพระเศียรติดต่อเชื่อมส่วนบนให้สมบูรณ์เป็นองค์พระตามเดิม แล้วตั้งไว้เคารพบูชา

บนกุฏิท่าน แต่แล้วต่อมาไม่นาน ท่านผู้นำพระพุทธรูปส่วนล่างมาถวายนั้น ก็ได้นำพระพุทธรูปส่วนบนมาถวายท่านอีก แต่ท่อนล่างก็ได้บูรณะหล่อส่วนบนให้เป็นองค์พระสมบูรณ์แล้ว แต่คราวนี้เมื่อได้ส่วนบนมา ท่านก็ต้องบูรณะหล่อส่วนล่างเชื่อมติดต่อกับส่วนบนให้สมบูรณ์เช่นเดียวกัน ฉะนั้น จึงเกิดเป็นพระพุทธรูปยืนสององค์ ยืนเด่นอยู่บนกุฏิท่านเจ้าคุณในหมู่พระพุทธรูปจำนวนมากที่ตั้งไว้บูชา ผู้ที่ได้ขึ้นไปบนกุฏิท่านเจ้าคุณก็จะได้พบเห็นทุกท่าน

ประวัติของพระพุทธรูปยืนทั้งสององค์นี้ว่า ทางพระนครใต้มีผู้นำพระพุทธรูปมาเลื่อยท่อนล่างออกแล้วก็นำท่อนบนไปขายให้ฝรั่ง ซึ่งเข้ามาทำงานในประเทศไทยผู้หนึ่ง เพื่อสะดวกที่จะนำออกนอกประเทศถ้าจะนำไปทั้งองค์ก็ไม่สะดวก ฉะนั้นเมื่อเลื่อยท่อนบนไปขายแล้ว ส่วนท่อนล่างก็ไม่สนใจทิ้งไว้ข้างบ้าน คนข้างบ้านเห็นแล้วก็สังเวชใจยิ่งนัก จึงขอนำมาถวายท่านเจ้าคุณที่ท่านผู้นั้นเคารพ แต่เหตุการณ์ก็มิได้สุดสิ้นลงเพียงนี้

ต่อมาเวลาผ่านไป วันหนึ่ง ผู้ที่เลื่อยพระพุทธรูปไปธุระในซอยแห่งหนึ่งในเขตพระนคร เมื่อรถที่นั่งออกจากซอยก็ชนกับรถอีกคันหนึ่งอย่างแรง รถพังยับเยินลงที่ปากซอย ทำให้ฆาตรกรพระพุทธรูปผู้นั้นที่นั่งมาด้วย ต้องได้รับบาดเจ็บสาหัส ทำให้ผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์ครั้งนั้นคิดสังเวชและสงสารมิได้ เพราะเห็นท่าทางกิริยาแสดงถึงอาการปวดร้าว ไม่สามารถจะทนอยู่ได้ ดิ้นรนทุกข์ทรมาน ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้พยายามช่วยเหลือผู้บาดเจ็บสาหัสผู้นั้น เพื่อรีบจัดส่งโรงพยาบาลด่วน คนป่วยบิดตัวหน้าเบี้ยวบูดด้วยความเจ็บปวดรวดร้าว ร้องไห้ครวญครางเหมือนทารก พิษบาดแผลสาหัสทำให้คลั่งเพ้อ ร้องออกมาว่า

"ผมเจ็บปวดทนไม่ไหวแล้ว ขอกรุณาเอาเลื่อยมาเลื่อยหน้าอกที" คนป่วยร้องย้ำคำว่า "ขอเลื่อยหน้าอกที ผมทนไม่ไหวแล้ว เลื่อยหน้าอกที ๆ ๆ ผมทนไม่ได้มันทรมานเหลือเกิน"

ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ในเวลานั้น ต่างก็รู้ว่าบุคคลเคราะห์ร้ายผู้นี้ต้องทนทุกข์ทรมานเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส จากขั้วหัวใจจนน้ำตาไหลอาบหน้า ทั้งกิริยาท่าทางและการดิ้นรนตลอด

จนหน้าตาบูดเบี้ยวก่อนร้องคำแรกก็แผ่วเบา แล้วค่อย ๆ ดังขึ้นจนที่สุดก็ตะโกนออกมา ไม่มีใครรู้ไม่มีใครทราบว่า คำพูดที่ตะโกนออกมานั้นหมายความว่าอะไรบ้าง คนคงจะเข้าใจว่าเป็นเพราะความเจ็บปวดเพ้อคลั่งอยากให้เลื่อยร่างกายออกสองท่อน เพื่อจะได้ตายเร็วเข้า เพื่อพ้นความทุกข์ทรมาน และบางคนอาจคิดว่าคงจะเป็นพิษบาดแผลทำให้หมดสติ แล้วพูดอะไรออกมาโดยไม่รู้สึกตัว ฉะนั้น คำพูดจึงไม่มีความหมายสำหรับผู้ที่ยังไม่รู้เบื้องหลังชีวิตของบุคคลผู้นี้ เมื่อได้เห็นได้ยินก็เพียงให้ความสมเพชสงสารที่บุคคลผู้นี้ได้ประสพเคราะห์กรรมแล้วความรู้สึกก็ผ่านไป ไม่รู้สึกแปลกประหลาดอันใด และบางท่านที่ใจอ่อนผ่านมาก็ ไม่กล้าดู ไม่กล้าฟังคำโอดครวญของคนป่วยเพราะกลัวจะเป็นลม เมื่อเห็นเลือดต้องหันหน้าไปทางอื่นรีบผ่านไป หากมีผู้ติดตามไปรู้เบื้องหลังบุคคลผู้นี้แล้วคงจะตื่นเต้นทุกคำพูดเขย่าขวัญ แทงลึกเข้าไปในความรู้สึก เพราะในชีวิตของผู้สร้างกรรมของบุคคลผู้นี้ ที่สุดก็หนีกรรมที่ตนประกอบขึ้นไม่พ้น ทำให้น่าคิดในชีวิตของบุคคลทำชั่วทั่ว ๆ ไป หากได้มีได้ติดตามชีวิตบั้นปลายของบุคคลผู้นั้น ก็คงจะได้โอกาสพบสิ่งแปลก ๆ และอัศจรรย์อีกมาก

เหตุการณ์เกิดขึ้นครั้งนั้น ได้ทราบถึงฝรั่งผู้ได้ซื้อพระพุทธรูปท่อนบนไว้ เมื่อได้มีผู้เล่าให้ฟังเหตุเกิดขึ้นแก่ผู้เลื่อยพระพุทธรูป ฝรั่งผู้นั้นก็เกิดตกใจกลัวหวาดภัยที่อาจเกิดขึ้นแก่ตัวต่อไป จึงรีบไปพบท่านผู้นำพระพุทธรูปส่วนล่างไปถวายท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาส แล้วหวังจะมอบพระพุทธรูปส่วนบนที่ตนได้เสียเงินซื้อมาด้วยราคาสูงหวังจะส่งไปยังประเทศของตนก็ต้องเลิกล้มความคิด จึงรีบนำมอบให้ท่านผู้นั้น เพื่อจะได้นำไปถวายท่านเจ้าคุณ ประกอบกับท่อนล่างให้เป็นองค์พระสมบูรณ์ตามเดิม แม้จะทราบว่าท่อนล่างได้บูรณะแล้วก็อยากจะนำไปให้พ้นบ้านเพราะความกลัว และบอกว่าเข็ดแล้วจะไม่ขอแตะต้องพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไป ทั้งได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในบ้านให้ฟังว่า

นับตั้งแต่แกได้นำพระพุทธรูปครึ่งองค์ ที่เลื่อยครึ่งท่อนมาไว้ในบ้านเหตุการณ์แปลก ๆ ก็เกิดขึ้นในความรู้สึก แต่ก่อนที่จะนำพระพุทธรูปเข้ามาในบ้าน ครอบครัวของแกเคยได้รับความสุข บุตรและภรรยามีแต่ความสนุกสนานเบิกบาน

ร่าเริง เมื่อนำพระพุทธรูปครึ่งท่อนบนเข้ามาไว้ในบ้านแล้วก็เปลี่ยนแปลงสภาพตรงกันข้าม ภายในบ้านเกิดปั่นป่วน ประเดี๋ยวคนนั้นป่วยคนนี้ป่วย ไม่ว่างเว้นจากโรคภัย ความรู้สึกมีแต่ความเคร่งเครียด จิตใจไม่มีสบายอยู่ตลอดเวลา มองดูอะไรไม่ถูกใจไม่ถูกตา สิ่งที่ไม่น่ามีเรื่องก็มี มีแต่ความทุกข์หนักอยู่ในอก ไม่มีความสงบสุข มารู้ข่าวคนที่เลื่อยพระพุทธรูปขายให้ตนก่อนตายร้องตะโกนให้เลื่อยหน้าอก ก็เกิดความตกใจหวาดหวั่น นึกถึงความปั่นป่วนในครอบครัวแล้ว นึกถึงพระพุทธรูปองค์นี้คงจะให้โทษแน่ เมื่อยิ่งคิดก็ยิ่งเห็นชัดเจนขึ้น และบัดนี้แกก็ยิ่งหนักใจ เมื่อได้รับความตำหนิติเตียนในการงานว่าบกพร่องไม่เหมือนแต่ก่อน ทางการต่างประเทศของแกได้มีคำสั่งให้แก่กลับไป แกเชื่อแน่ว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นนี้คงเป็นด้วยอำนาจอภินิหารของพระพุทธรูปที่แกซื้อมา ไม่มีข้อสงสัย แกไม่ยอมนำพระพุทธรูปนี้ไปด้วย ฉะนั้น ท่านผู้นั้นจึงรับพระพุทธรูปที่ฝรั่งฝากมาถวายท่านเจ้าคุณ แล้วท่านก็บูรณะให้สมบูรณ์อีกองค์หนึ่ง ดังที่ข้าพเจ้าได้เห็นในกุฏิของท่าน

เรื่องอภินิหารของพระพุทธรูปนี้ ข้าพเจ้าได้พยายามพิจารณาดูหาเหตุผลคิดแล้วคิดอีกว่าองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรานั้น ท่านมีแต่ความเมตตากรุณามุ่งหวังจะนำสัตว์โลกทั้งหลายให้พ้นห้วงมหันตทุกข์ หลุดพ้นเวียนว่ายตายเกิดไปสู่ความสุขสงบ พระองค์ไม่เป็นโทษภัยแก่ผู้ใด มีแต่ทรงสั่งสอนให้ประกอบแต่กรรมดี แต่เหตุใดจึงให้โทษแก่ผู้ทำลายองค์พระพุทธรูป ข้อนี้เห็นจะเป็นเหตุเพราะพวกเทพหรือเทวดาอารักษ์และวิญญาณต่าง ๆ ที่ได้รักษาองค์พระพุทธรูปเป็นผู้คอยคุ้มครองเกิดความเคียดแค้นที่มีมารศาสนามาทำลายพระพุทธรูป ซึ่งเป็นที่เคารพบูชากราบไหว้ของมหาชนทั่วไปก็เป็นไปได้ นี่ก็เป็นไปตามกฎแห่งกรรม ใครจะทำดีทำชั่วย่อมเกิดผล แม้พระท่านจะไม่เอาโทษ ธรรมชาติของหลักกรรมก็ไม่ยกเว้น

เมื่อได้พยายามนึกถึงว่าพระพุทธศาสนาเมื่อพิจารณาดูทุกแง่ทุกมุม ก็มีแต่ให้ความร่มเย็นเป็นสุขด้วยความเมตตากรุณาปราณี ไม่ว่าคนดีคนชั่วและสัตว์โลกทั้งหลายมุ่งหวังสั่งสอนให้ประชาชนชาวโลกประกอบกรรมดี สละทิ้งความชั่ว

มิได้ให้ร้ายเป็นภัยให้โทษผู้ใด ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงครั้งหนึ่ง ได้เคยอ่านบันทึกของคุณพาณี รัตนสมบัติ เป็นหนังสือพิมพ์แจกในงานศพ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๐๗ ข้าพเจ้ามีความสนใจเรื่องที่คุณพาณี หมดลมหายใจไปแล้วสามครั้ง ตายอย่างอวัยวะส่วนต่าง ๆ หยุดทำงานตัวเย็นชืด แต่แล้วกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา และเหตุการณ์ที่ได้ประสบมาในระหว่างจิตดับได้เข้าไปในเขตดินแดนเมืองสวรรค์ โดยมีรถที่สวยงามผู้คนแวดล้อมพาไป และก่อนที่คุณพาณีจะหมดลมนั้นก็รู้ล่วงหน้าทุกครั้ง แต่สิ่งที่ประทับใจข้าพเจ้าในหนังสือฉบับนั้น ก็ตอนต้นที่คุณพาณีได้ตัดสินใจจากประสพการณ์ในนิมิตรเปลี่ยนใจจากการนับถือศาสนาคริสต์ มานับถือศาสนาพุทธด้วยแรงอธิษฐาน

เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านแล้ว ก็เกิดสนใจในชีวิตอันประหลาดมหัศจรรย์ของคุณพาณีมาก รู้สึกมีความเลื่อมใสอยากจะติดตามเรื่องนี้ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะติดตามเรื่องนี้ได้ เพราะข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักกับญาติของคุณพาณี พอที่จะให้ความกระจ่างแจ้งในเรื่องนี้ ก็ได้แต่เก็บความสนใจเรื่องไว้ในความรู้สึก หวังคอยเวลาและโอกาสมีข้างหน้า แต่แล้ว

ต่อมาเมื่อเทศกาลกฐินปี ๒๕๐๘ ข้าพเจ้าได้ไปงานทอดกฐินที่วัดประดู่ทรงธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีผู้แนะนำให้รู้จักกับคุณสาย รัตนสมบัติ ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักท่านผู้นี้มาก่อนเลย นับว่าเป็นโชคดีโดยบังเอิญ ข้าพเจ้าเรียนถามถึงคุณพาณีตามที่ข้าพเจ้าได้อ่านใน หนังสือบันทึกที่พิมพ์แจกและอยากทราบนอกเหนือกว่านั้นคุณสายเป็นผู้ที่คุยสนุก ได้กรุณาเล่าให้ฟังในเวลาตอนเลี้ยงอาหารเที่ยงที่บนศาลาวัดประดู่ทรงธรรมหลังจากทอดกฐินแล้ว รวมทั้งผู้มีเกียรติอีกหลายท่านเรามีเวลาสนทนากันไม่มากนักในระหว่างอาหารและหลังอาหารเรายังสนทนากันอีกนานแต่ยังไม่สิ้นเรื่อง

ข้าพเจ้า จะขอย่อแต่ต้นเรื่อง คือ การเปลี่ยนศาสนาของคุณพาณี เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาไม่เป็นพิษเป็นภัยให้โทษแก่ใคร การที่คนใจชั่วทำลายพระพุทธรูป ที่ได้รับภัย ก็เป็นตามกฎแห่งกรรม ใครทำดีทำชั่วย่อมหนีไม่พ้นกรรมที่ทำไว้ คุณพาณีเคยอยู่โรงเรียนกินนอนมาแต่เด็กๆ ได้ถูกอบรมให้ถือศาสนาคริสต์ไปด้วย เมื่อกลับมาอยู่บ้าน

ก็แยกเป็นสองศาสนา คือ มีพุทธและคริสต์ในบ้านเดียวกัน แต่ศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาเสรีก็มิได้รังเกียจ ใครจะถือศาสนาใดก็เข้ากันได้ ให้ความรักใคร่เอ็นดูเห็นอกเห็นใจเช่นเดียวกัน ไม่ลบลู่ดูหมิ่นเพราะเห็นว่าทุกศาสนาสอนให้คนทำความดี แต่คุณพาณีไม่สบายใจเพราะปัญหาเรื่องศาสนาที่ต้องแยกกันนับถือในบ้านเดียวกัน ตัดสินใจไม่ถูก เพราะมองเห็นดีทั้งศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ แต่เมื่ออยู่บ้านเดียวกันก็ควรจะถือศาสนาเดียวกัน จะได้มีจิตใจร่วมสามัคคีสนิทสนมเพื่อความสุขทางครอบครัว ถ้าคนละศาสนาจะทำอะไรก็ต้องคอยระวังเกรงว่า จะกระทบกระเทือนจิตใจกัน ต้องคอยถนอมน้ำใจกันตลอดไป คุณพาณี คิดว่าถ้าถือศาสนาพุทธก็ควรจะถือกันทั้งบ้าน ไม่ควรจะถือแยกกัน แต่ก็คิดไม่ตกว่าจะชวนคนในบ้านให้นับถือคริสต์ทั้งหมด หรือตนเองจะร่วมนับถือพุทธด้วย แล้วคืนหนึ่งก่อนเข้านอนก็ตัดสินใจว่า คืนนี้จะขออธิษฐานให้พระพุทธเจ้าและพระเยซูเจ้าขอให้มาแสดงอภินิหารต่อสู้กัน ถ้าฝ่ายใดชนะก็จะตัดสินใจเด็ดขาดยอมนับถือศาสนานั้น ไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีก มุ่งหน้าปฏิบัตินับถือตลอดไป

ถะนั้น ก่อนนอนจึงบูชาอ้อนวอนบอกกล่าวถึงความประสงค์ทั้งฝ่ายพระเยซูคริสต์และพระพุทธเจ้า ตามที่ตนปรารถนาไว้เมื่อตัดสินใจเด็ดขาดในคืนนั้นก่อนสว่าง เกิดฝันเห็นพระสงฆ์สูงอายุห่มจีวรเก่า ๆ มายืนเทศน์อยู่ที่หัวนอนว่า

"ดูก่อนสีกาการที่จะให้พระเยซูคริสต์กับพระพุทธเจ้ามาแสดงอภินิหารหรือใช้กำลังชิงชัยต่อสู้กันนั้น ทางพระพุทธศาสนาไม่มีการสอนให้ต่อสู้ผิดศีล ศาสนาพุทธมีแต่สอนให้มีความเมตตากรุณา สอนให้จิตใจสงบจะเกิดสุข สอนให้ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น สอนให้ละความชั่วสร้างความดี ให้ทำบุญสร้างกุศลเป็นทางละความโลภ โกรธ หลง นำไปสู่ความร่มเย็น ศาสนาพุทธมีแต่ชี้ทางให้ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธองค์ เพื่อกำจัดกิเลสตัณหาฟอกจิตใจให้บริสุทธิ์ เพื่อหลุดพ้นจากความทุกข์ มี เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นต้นเหตุแห่งทุกข์"

รุ่งเช้า คุณพาณีได้เล่าเรื่องนี้ให้คุณแม่ฟังว่า ในฝันได้พบพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาได้บอกถึงศาสนาพุทธ ไม่

มีการต่อสู้ มีแต่ความสงบ แต่พระเยซูคริสต์ไม่ปรากฏว่ามา

"คุณแม่บอกว่า พระท่านมาโปรดแล้ว เป็นนิมิตรที่ดีควรตัดสินใจเคารพนับถือพระพุทธศาสนา" และในวันนั้นคุณแม่ก็นำตัวคุณพาณีไปที่วัดพระแก้วพร้อมด้วยดอกไม้ ธูปเทียน ให้ถวายตัวเป็นลูกพระแก้วมรกต เริ่มฟังธรรมและเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ได้ศึกษาธรรมและสมาธิจนเกิดอำนาจจิตขึ้นอย่างอัศจรรย์ นี่ข้าพเจ้าได้ย่อจากหนังสือและคำบอกเล่าของ คุณสาย รัตนสมบัติ

ขอเพียงยกตัวอย่างในเรื่องนี้ให้เห็นว่า พระพุทธ–ศาสนานั้น พระพุทธเจ้าท่านเปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตากรุณา มีแต่ให้คุณไม่มีให้โทษร้ายต่อใคร แต่พวกทำลายพระพุทธรูปเพื่อหาประโยชน์ใส่ตนนั้นเหมือนถูกสาป ถ้าได้มีโอกาสติดตามอย่างใกล้ชิด ก็จะรู้เห็นว่าพวกนี้จะทำอะไรก็ไม่เจริญรุ่งเรืองมีแต่ตกต่ำเสื่อมทรามลง บั้นปลายของชีวิตก็จะพบจุดจบด้วยกรรมตามสนอง หากยังมีผู้ใดสงสัยในเรื่องกรรม ก็ขอให้ไปนมัสการพระคุณเจ้า ท่านเจ้าอาวาสวัดโพธิ์นิมิตฝั่งธนบุรี

ท่านเจ้าอาวาสผู้ทรงคุณธรรมสูงพร้อมด้วยเมตตากรุณา คงจะประทานความรู้เรื่องราวเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วหลายเรื่อง และจะได้นมัสการพระพุทธรูปยืนสององค์ ซึ่งอยู่บนกุฎิของท่านเป็นต้นเรื่องที่ข้าพเจ้านำมาเล่า เมื่อรู้เรื่องของกรรมดีแล้วจะได้มีโอกาสสำรวมสติ ตั้งใจเป็นสมาธิ และระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ด้วยอำนาจกุศล จิตใจเราผ่องใสเกิดความร่มเย็นเป็นศิริมงคลแก่ตัวเอง ด้วยหลักธรรมขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะได้มีความสงบสุขตลอดไป

สวัสดี

ตำรายาวิเศษ

ตำรายานี้ ได้มาแต่เมืองพิษณุโลก มีใจความว่า พระมหาฤาษีแสดงไว้ให้เป็นทานแก่ สมณพราหมณ์ และชายหญิง เพื่อจะได้บำบัดโรค ถ้าผู้ใดได้รับตำรายานี้ไว้ ให้บอกกันต่อ ๆ ไป จะได้อานิสงส์หกกัลป์ ถ้าเอาตำรายานี้ไว้ไม่เชื่อถือแล้วจะตกไปนรก

ตำรายานี้ ชื่อว่า ต้นเหงือกปลาหมอ ถ้าเห็นงอกขึ้นกลางทางหรืออยู่ที่ใด อย่าเดินเหยียบย่ำข้ามเลย ต้นเหงือกปลาหมอนี้มีคุณหลายอย่าง คือ ;—

1. ถ้าเจ็บตา ตาแดง ให้เอาเหงือกปลาหมอต้มกับขิง เอาน้ำหยอดตา หายแล.
2. ถ้าเป็นเหน็บชา เท้ามือแลทั้งตัว ให้เอาเหงือกปลาหมอมาตำ ทาที่ตรงเจ็บ หายแล.
3. ถ้างูกัด ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอมากินด้วย ทาด้วย หายแล.
4. ถ้าเป็นฝีบวมขึ้น ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับขมิ้นอ้อยมาตำปนกันแล้วทา หายแล.

5. ถ้าเป็นริดสีดวงงอก ให้เอาเหงือกปลาหมอ กับ ขมิ้นอ้อย ตำปนกับน้ำมัน หรือ น้ำมูตหา หายแล.

6. ถ้าเป็นไข้ หนาวสั่นทั้งตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ กับ ขิงต้มปนกันแล้วกิน หายแล.

7. ถ้าเป็นหูหนาตาโต ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำเข้ากับน้ำกิน แล้วเอาใบส้มป่อยต้มอาบ หายแล.

8. ถ้าเจ็บหลัง เจ็บบั้นเอว ให้เอาเหงือกปลาหมอกับชะเอมเทศ ทำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกิน หายแล.

9. ถ้าเป็นริดสีดวงแห้ง หรือ ฝีในท้อง และซูบผอมเหลืองทั้งตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกินทุกวัน หายแล.

10. ถ้าเป็นริดสีดวง ตีนมือตายให้ร้อนทั้งตัว และให้เวียนศรีษะ ตามืดเจ็บทั่วตัว และตัวนั้นให้แห้ง ชื่อว่า ลมเพชรฆาต 38 จำพวก ให้เอาเหงือกปลาหมอกับเปลือกมะรุม เสมอกัน เอาเกลือนิดหนึ่ง หมาก 3 คำ เบี้ย 3 ตัว วางบนปากหม้อ เอาฟื้น 30 ดุ้นต้ม ถ้าเดือดแล้วให้อีดใจยกลง ถ้าเวลากินให้อึดใจกิน หายแล.

11. ถ้าจะให้เจริญอายุ ให้เอาเหงือกปลาหมอ 2 ส่วน พริก-ไทย 1 ส่วน ตำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกินทุกวัน ถ้ากินได้เดือนหนึ่ง โรคไม่มี และ มีสติปัญญา ถ้ากินสองเดือนคนชอบมาก ถ้ากินได้ 1–2 เดือน ริดสีดวง 12 จำพวกไม่มีเลย ถ้ากินได้ 4 เดือน ลมสิบสองจำพวกไม่มีเลยแลตาแดงดังครุฑา หูได้ยินเสียงราชสีห์ ถ้ากินถึง 5 เดือน โรคในกายไม่มีเลย ถ้ากินถึง 6 เดือน เดินได้วันละโยชน์ ไม่เหน็ดเหนื่อย ถ้ากินถึง 7 เดือน สีเนื้อเลือดดี ถ้ากิน 8 เดือน เสียงเหมือนนกการะเวก ถ้ากินถึง 9 เดือน คมหอกดาบแทงฟันไม่เข้าเลย ต้นเหงือกปลาหมอนี้มีคุณนักหนา เปรียบเหมือนยาทิพย์ก็ว่าได้ ถ้ากินอาหาร และ สิ่งใดๆ เข้าไม่มีโทษเลย

12. ถ้าเป็นมะเร็งทั่วตัว ให้เอาเหงือกปลาหมอ พริกไทย 1 ดีปรี 1 ตำปนกันละลายน้ำร้อนกิน หายแล.

13. ถ้าเจ็บทั่วสรรพางค์กาย ให้เอาเหงือกปลาหมอตำเอาน้ำทา หายแล.

14. ถ้าช้างแทง กระบือชน แลตกจากที่สูง หรือต้องคมอาวุธทั้งหลาย ก็ดี ให้เอาเหงือกปลาหมอตำทาที่แผลหายแล

15. ถ้าเป็นฝีรักแร้และลำคอ ก็ดี ให้เอาเหงือกปลาหมอแดง ขมิ้นอ้อย 1 แล้วเอาน้ำมันเงา กับมูตเคล้ากับยาทา หายแล

16. ถ้าเป็นผื่นแดง คันขึ้นมา เกาจนไม่รู้ตัวเจ็บ หรือเป็นหูหนาตาโต ให้เอาเหงือกปลาหมอมาตำกิน แล้วเอาน้ำมาต้มกับใบส้มป่อยอาบ หายแล.

17. ถ้าหญิงระดูขาด หรือโลหิตแห้ง แต่เดือนถึง 2 เดือนก็ดีแลให้เจ็บผอมเหลืองทั่วสรรพางค์กาย ให้เอาเหงือกปลาหมอตำเป็นผงละลายน้ำมันงา หรือ น้ำผึ้งก็ได้ กินทุกวันไป โรคนั้น หายแล.

18. ถ้าเป็นลมจับ ให้เอาเหงือกปลาหมอ 1 ส่วน พริกไทย 2 ส่วน ตำเป็นผงละลายน้ำร้อนกินแล้วลม 8 จำพวกหาย แล.

19. ถ้าเป็นมะเร็งกับท้อง ให้ลงจนตัวเหลือง ให้เอาเหงือกปลาหมอ 1 กระชาย 1 มะคำไก่ 1 สมอทั้งสอง 1 ต้มกิน หายแล.

20. ถ้าหน้ามืดตามัวให้เอาเหงือกปลาหมอ 1 กระเพราทั้งสอง 1 แสมสาน 1 ใบทองหลางใบมน 1 บรเพ็ด 1 เจตมูลเพลิง 1 ยาทั้งนี้เอาเสมอภาค ตำบีดกระหม่อม แล้วเหล็กเผาไฟร้อน เอามาวางทับเหนือยาที่บีดนั้นจะหายแล.

ต้นเหงือกปลาหมอ เอาทั้ง 5 คือ ราก—โคน ทั้งต้นทั้งใบ ลูก—ดอก นำมาล้างน้ำให้สะอาดแล้วจึงใช้.

พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิจิตรหัตถกร
24 ถนนสระสรง หลังวัดสุทัศน์ กรุงเทพมหานคร
โทร. 2 2 7 4 5 0
นายมงคล เอื้อวิบูลย์โชค ผู้พิมพ์โฆษณา 2518